

Historický ústav FF UHK
Posudek bakalářské práce

Autor: **Pavel Dočekal**
Studijní obor: **Prezentace a ochrana kulturního dědictví**
Název práce (česky): **Husův azyl v Čáslavi 1915–1952 (Evangelický sirotčinec pro osiřelé děti v Čáslavi)**
Vedoucí práce: **doc. PhDr. Marta Kohárová, CSc.**
Oponent práce: **Mgr. Zbyněk Sturz**

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Objevnost a originalita tématu	C
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie, struktura práce	E
Schopnost analýzy pramenů a literatury; jejich úplnost	E
Adekvátnost vyvozených závěrů	D
Stylistika, respektování gramatických norem, poznámkový aparát	C

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Název bakalářské práce kolegy Dočekala není zvolen příliš šťastně, neboť Husův azyl je jen jedním z několika témat práce a časové vymezení 1915-1952 rovněž ne zcela odpovídá. Určité přesahy jsou pochopitelně nezbytné, ba dokonce žádoucí pro zasazení do kontextu a širších souvislostí, avšak skutečnost, že se Husův azyl stává předmětem zájmu až na straně 25 (resp. 21, viz níže), a že vymezené období autor opouští na straně 52, jen podtrhuje nedostatečný záběr titulu. Název „*Sirotčinec Husův azyl a ženský spolek Marta jako příklady evangelických pro-sociálních aktivit na Čáslavsku ve 20. století*“ by sice evokoval barokní košatost, ale obsahu práce by odpovídal mnohem výstižněji.

Autor si je však odchylky velmi dobře vědom a cíl „*zaměřit [se] na dějiny místního evangelického sboru*“ deklaruje hned v úvodu (s.4). Po obecném popisu informačních zdrojů následuje lehce zmatečně vylíčená metodika.

Právě metodologie je největší slabinou celé práce. Ta místy získává dokonce podobu jakési „*edice pramenů,*“ když autor pouze chronologicky uspořádává nekriticky přejaté pasáže z pramenů (zprávy z tisku na s. 27–32), popřípadě je vkládá mezi svůj vlastní text (např. s. 7). Jindy zase kolega Dočekal zabíhá do přílišných podrobností evokujících pozitivistický výklad (např. s. 25: „*Ložnice byly v pokojích 1, 2 a 3, které byly propojené. Pokoj číslo 2 byl o rozměrech 5,1 m délky, 5 m šířky, 3,25 m výšky. Pokoj číslo 3 byl o rozměrech 5,2 m délky, 4,55 šířky a 3,25 m výšky. Pokoj číslo 4 byl o rozměrech 5,2 m délky, 2,45 m šířky a 3,25 m délky. Okna u pokojů 2 a 3 byly do ulice po dvou o rozměrech 100x210 cm.*“). Z textu je navíc jasně patrný pohled „*zevnitř*“ instituce, o níž práce pojednává a místy lze dokonce relativizovat autorovu objektivitu; hodnocení současných postojů některých katolíků opírajících se o diskusi na Facebooku s tématem nejenže nesouvisí, ale ve vědecké práci nemá co pohledávat (s. 14). Hodnocení „*zevnitř*“ také odpovídá skladba pramenů, respektive absence „*opoziční*“ (= např. katolických) či nenáboženské provenience.

Z hlediska obsahu je práce bohatá, avšak s mezerami a chaotická (např. s. 37: odstavec *Starší stanovy z roku 1926* je uveden větou „*Roku 1926 byly vydány nové stanovy.*“). Největším mystériem jsou okolnosti vzniku Husova asylu, který je kladen současně do let 1913 a 1915.; autor se k problematice dvojího data založení bohužel podrobněji nevyjadřuje a nahodile užívá obě varianty. Válečná léta 1938/9-1945 rovněž zahaluje rouška tajemství, z níž vystupují pouze osudy konkrétních čáslavských evangelíků. Oproti tomu jiné pasáže se v relativně krátkém sledu zbytečně opakují (např. důvod zvolení jména *Marta*, s. 18 a 20) a zbytečně nafukují rozsah textu, jakoby šlo pouze o počet popsaných normostran. Koncentrace informací a jejich heslovitost navíc zbytečně škodí celkovému dojmu práce (namátkou „*Roku 1916 dary vynesly sirotčinci 2153 korun. Mezi dárci byl například reverend Kašnák z New Yorku. Byly tam skromné poměry.*“). Přitom je to obrovská škoda, neboť autor jednoznačně prokázal svou hlubokou orientaci v dané problematice podloženou hodinami poctivého studia; historické „řemeslo“ kolegovi rovněž není cizí, v práci bohatě a jednotně cituje informační zdroje, za statí následuje přehledný seznam pramenů a literatury a pestrá paleta obrazových příloh. Rozhodně nejcennější jsou pasáže popisující každodennost poměrně specifické společenské skupiny čáslavských sirotků a mechanismy pro-sociální činnosti Českobratrské církve evangelické, byť i ty místy kazí ahistorická „statistika“ (s. 45: náklady na dítě byly 2.000 Kč ročně; 2.000 v roce 1913/5 nebo 1952?, nemluvě o chybné zkratce). Otázku, zda nebyl místo „Fingera“ v souvislosti se Sokolem vedle Tyrše myšlen spíše Fügner, ponechme jako spekulativní.

Jelikož se jedná o vysokoškolskou kvalifikační práci, musím vznést i několik výhrad vůči formální stránce. Předně by měl autor dodržovat jednotnou podobu názvu sirotčince *asyl/azyl*. Jinak je práce bez zásadních gramatických či syntaktických chyb, respektive několik málo jich proklouzlo z nepozornosti, nikoliv autorovým diletantstvím. Co však ubližuje organickému propojení jednotlivých částí, je autorem zvolená struktura nepochybně inspirovaná starořeckým atomistů: na 12. straně už začíná 6. kapitola a jednotlivé oddíly mnohdy nepřesahují délku odstavce. Marginálií je pak posunuté stránkování, které nezačíná s úvodem, ale už s obsahem (text začíná na straně č. 4).

Bakalářská práce kolegy Dočekala souhrnně působí jako obšírná kompilace minulosti působení čáslavských evangelíků s přesahem do dnešních dnů a autorovo závěrečné tvrzení „*Tato bakalářská práce by mohla být základem článku do církevních nebo místních periodik...*“ de facto přiznává její potenciál i limity.

Další poznámky k práci, kritické připomínky

Kromě výše uvedených nemám k práci žádné další připomínky a výhrady.

Bakalářskou práci doporučuji/~~nedoporučuji~~ k obhajobě.

Datum a podpis vedoucího/oponenta práce:

v Kolinci, 25. ledna 2016

Mgr. Zbyněk Sturz